

בצעד חסר-תקדים הוציא שופט שלום צוֹהֵבֵאָה

נגד ניצח כהן (משמאל), אשת שופט־מחוזי.

בעלה השופט דן כהן החפטר אחר כך מתפקידו

אשתו של קיסר צריכה להיות מעל לכל ספק, אמר יוליוס קיסר. האם גם אשתו של שופט מחוזי בישראל חייבת להיות אורחית מעל לכל ספק? כך בוודאי שאלו עצמם באי בית־המשפט השלום בתל־אביב, ששמעו בסוף החודש שעבר, כי ניצח כהן, אשתו של השופט המחוזי דן כהן מבאר־שבע, לא הופיעה כעדה למישפט.

שופט השלום התל־אביבי, אפריים שלו, שדן בתיק שבו היתה ניצח כהן אמורה להעיד, דחה את הדיון בתיק שבע פעמים. ולאחרונה נעתר לבקשתה של התובעת, פנינה גיא, ודחה את המישפט דחיה אחרונה, כדי לשמוע את עדתיהתביעה, אשת־השופט.

עדותה של ניצח כהן היתה חשובה,

פטרה מעבודתה במיטרה, והתחילה לעבוד באוניברסיטת בן־גוריון בנגב. במשך שלושת השנים שבהן מכהן בעלה כשופט בנגב, נידונו בתל־אביב כמה וכמה תיקים שבהם טיפלה ניצח כקצינת־מיטרה. בתיקים אחדים הוזמנה על־ידי הפרקליטות להופיע כעדת־תביעה. בכל התיקים הללו היא לא הופיעה. ברוב המיקרים התברר לבסוף כי הנאשם הודה באשמתו, ולכן לא היה צורך כלל בעדי־תביעה, ואי־הופעתה של קצינת־המיטרה לשעבר לא הפריעה למהלכו הרגיל של המישפט. אולם הנאשם בתיק הנוכחי הוא עורך־הדין נחמיה מימון, שהואשם בחוצאת כספים בטענות שוא. התביעה טענה, שלפני שמימון התפטר ממיטרתו הממשלתית הוא עקר למקום־

השופט

ואשת

השופט

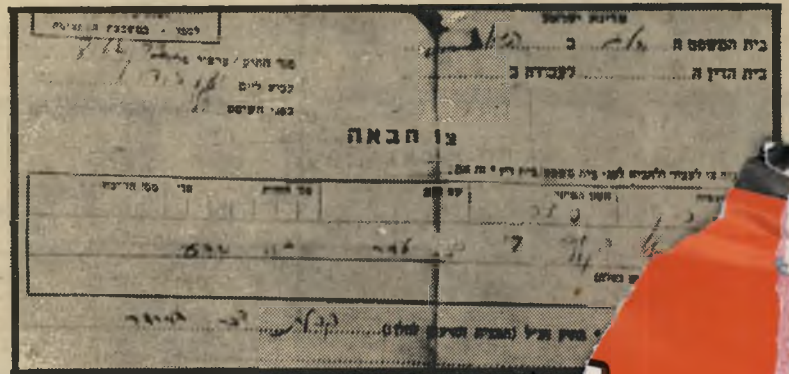
שופט־שלום שלו
ביזיון בית־המשפט

— האחת על־ידי בן מיטפחה והשניה בידי ניצח עצמה. כאשר התברר לשופט שלו כי גם הפעם, למרות שתי הזמנות החתומות כדין, לא הופיעה העדה, הוא חרג ממינהגו הרגיל,

מגורים אחר בבית־שמש באופן פיקטיבי, כדי לקבל פיצויי פטורין ממיטרתו. עורך־הדין לא הודה באשמתו, והוא מנהל מישפט ארוך ומסובך, כדי להכריע במישפט זה נדרשה עדותה של קצינת־המיטרה, ש־גבתה את עדותו של עורך־הדין במיטרה. התובעת פנינה גיא, הנחשבת לאחת הנשים היפות בפרקליטות תל־אביב, התקשרה למקום־עבודתה החדש של אשת־השופט, ושם נמסר לה כי היא בחוץ־לארץ. מיטפר הזמנות אחרות נשלחו, אך

תובעת גיא
יפהיה ועקשנית

צוֹהֵבֵאָה
קיבלה רק הזמנה אחת

לא נחתמו כדין. בביתו של השופט כהן בבאר־שבע אין טלפון, ולכן נדחה המישפט של מימון במשך השנתיים האחרונות כמה פעמים. לאחרונה התעקשה התובעת ושלחה דרך בית־המשפט שתי הזמנות לניצח כהן. שתיהן התקבלו על ידה ונחתמו כחוק

שכן לפני שבעלה התמנה לשופט הזוג עבר לגור בבאר־שבע, היתה ניצח קצינת־מיטרה. היא עבדה במיחל־מימנה בי מיטרתה מרחב הירקון בתל־אביב, וטיפלה בתיקים רבים. אולם כאשר עקרו בני־הזוג לבאר־שבע, לפני שלוש שנים, התי

כתב החלטה המגנה את העדה והוציא צוֹהֵבֵאָה. על פי צוֹהֵבֵאָה הצטווה מיש־טרת באר־שבע לעצור את ניצח כהן, ולשחררה רק תמורת הפקדה של 5000 שקל במוזמן.

שופט צעיר ונמרץ

ר החלטתו כתב כי זהו מיקרה ש־אסילו בנסיבות המוכרות בבית־המיש־פט הוא יוצא־דופן. עדה ששימשה בזמנו חוקרת־מיטרה ואשר מוזמנת חודשים לבקרים לבוא ולמסור את עדותה — מתעלמת בצורה כה בוטה מהזמנות שנתנו, עד כי הדבר גובל לדעתי בכיזיון בית־המישפט.

החלטה חמורה זו, שנגעה לאשתו של שופט מחוזי, לוותה בהערתו של השופט שלו לשופט השלום הראשי בתל־אביב, חיים שפירא. שלו ביקש משפירא שהוא יודיע על כך אישית לבעלה של ניצח,

הסידודת הרבות בעבודה השכיחה את ההזמנה לבית־המישפט

השופט דן כהן, כדי שלא יודעו לו הדברים מפי אמצעי־התקשורת. מישפטנים המכירים את שופט השלום הראשי, חיים שפירא, מעידים כי חושי־ההומור הידוע שלו גרם לו לשאול את השופט כהן אם הוא מעוניין כי יעצרו את אשתו, שכן הדבר ניתן לסידור על פי צוֹהֵבֵאָה שניתן נגדה.

כבר למחרת פנה עורך־הדין התל־אביבי, אהוד דגן, המייצג את ניצח כהן, לשופט שלו, וביקש ממנו לבטל את צוֹהֵבֵאָה שהוטל על מרשתו. הוא העיד כי ניצח קיבלה למעשה אך ורק הזמנה אחת (המשך בעמוד 48)